

HATODIK FEJEZET

John G. Lake

„A gyógyító ember”

A GYÓGYÍTÓ EMBER

„A tudósokhoz fordultam: ‘Uraim, szeretnék még valamit mutatni önöknek. Menjenek le a kórházi részlegbe, és hozzanak fel egy csontgyulladásban szenvedő beteget! Erősítsék a műszert a lábára, de hagyjanak annyi helyet, hogy a kezemet rátehessem. A lába mindkét oldalán erősítsék rá.’

Amikor a műszer készen állt, kezemet a beteg férfi sípcsontjára helyeztem, és úgy imádkoztam, ahogy Etter ‘anyó’ szokott. Nem valami különös ima volt; a szívemben kiáltottam Istenhez. ‘Istenem, pusztítsd el ezt az ördögi kórt erőd által. A Te Szellemed folyjon át a testén, és töltsé be élettel!’

Ezután megkérdeztem: ‘Uraim, mi történik?’

‘Minden sejt normálisan reagál’ – válaszolták.”¹

Ha valaha is hordozott a föld olyan személyt a hátán, aki élő kijelentést kapott az emberben élő Istenről, akkor az John G. Lake volt. A bátor célok, a látás és az erő embere volt, amellet rendkívüli jellem. Egyetlen cél vezérelte: hogy mindenki előtt feltárja Isten valóságát.

A mennyei erő titka nem az ember *tettében*, hanem a *lényében* rejlik – mondogatta. Hitt abban, hogy a Szent Szellemmel betöltekezett keresztényeknek *ugyanolyan típusú szolgálatban kell állniuk, mint amilyen Jézusé volt* földi életében; és hogy ez csak akkor válhat valóra, ha Isten szemével nézünk önmagunkra.

A HALÁL ÁRNYÉKÁBAN

John Graham Lake ezzel a meggyőződéssel a szellemében élt és szolgált mindvégig.

A kanadai Ontarióban született 1870. március 18-án, egy tizenhat gyermekes családban. Még kisfiú volt, amikor a család áttelepült az Ál-lamokba, a michiganbeli Sault Sainte Marie-be.

Lake az Üdvhadsereg egyik összejövetelén hallotta először az evangéliumot, tizenhat éves korában. Röviddel később átadta életét az Úrnak. Bár erkölcsileg addig is tiszta életet élt, a szívében mindaddig nem szűnt a háborgás, míg nem kért üdvösséget az Úrtól. Erről a találkozásról később így írt:

„Átadtam az életemet Neki. A menny fényessége betört a lelkembe, s amikor fölkeltem térdemről, tudtam: Isten gyermeke vagyok.”²

Lake szülei csodálatos egészségnek örvendő, határozott és életerős emberek voltak. A család többi tagja azonban a betegség és a halál szellemének szorításában sorvadozott. Nyolcan is meghaltak valamilyen betegségben – John négy bátyja és négy nővére. „32 esztendőn

Gyermekkorát végigkísérte a rosszullétek, az orvosok, az ápolónők, a kórházak, a ravatalok, a temetések, a temetők és sírkövek emléke.

át valamelyik hozzátartozóm mindig valami kórságban szenvedett” – írta. „Ezen idő alatt sohasem fordult elő az otthonunkban, hogy valakire ne vetette volna rá sötét árnyékát a betegség.” Gyermekkorát végigkísérte a „rosszullétek, az orvosok, az ápolónők, a kórházak, a ravatalok, a temetések, a te-

metők és sírkövek; valamint a gyászoló család, egy megtört szívű anya és bánattól sújtott apa (emléke), akik rettenetes vívódáson mentek keresztül, hogy elfeledjék a múlt fájdalmát, s az élő családtagokkal törődjenek, akiknek szükségük volt szeretetükre és gondviselésükre.”³

PÁLYÁT TÉVESZTETT ÉRDEKLŐDÉS ~ HELYES HOZZÁÁLLÁSSAL

Fiatalkorában Lake-et módfelett izgatta a természettudomány. Kedvelte a fizikát és a kémiát, és szeretett különféle tudományos eszközökkel és berendezésekkel kísérletezni. Egyszer még orvostanhallgatónak is fölcsapott, de később abbahagyta ilyen irányú tanulmányait.

Mind a tudomány, mind a szellemi jelenségek birodalmában lelkiismeretes aprólékossággal búvárkodott. Fáradhatatlanul kutatta a Bibliát – nemcsak arra ügyelt, hogy megértse, hanem arra is, hogy a sa-

ját életében nap mint nap kipróbálja megbízhatóságát. Ennek eredményeként Lake a feltámadás erejében járt, szüntelenül arról beszélt; szinte azt lélegezte be.

1890-ben, amikor húsz éves lett, egy keresztény farmer elkezdte tanítani a megszentelődésről. A kijelentés szívéig hatolt. Komolyan hitt abban, hogy ez jelenti Isten munkájának betetőzését az életében. A következőket mondta új kijelentéséről:

„Sohasem szűnöm meg dicsérni az Urat azért, hogy kijelentette számomra a Jézus vérében rejlő erő mélységét. A Szellem csodálatos kenete volt akkor az életemen.”⁴

Egy esztendővel később, 1891-ben Lake Chicagóba költözött, és beiratkozott egy metodista iskolába, hogy fölkészüljön a szolgálatra. Ez év októberében pásztori kinevezést kapott Peshtigóban, Wisconsin államban, ő azonban visszautasította a tisztséget. Elhatározta, hogy a metodista iskolát otthagya az illinoisbeli Harvey-ba költözik. Itt újságot alapított *The Harvey Citizen* címmel, s ugyancsak itt találkozott leendő feleségével, a michigani Newberryből származó Jennie Stevensszel.

JENNIE AJÁNDÉKA

John Lake számára Jennie volt a tökéletes társ: bámulatos humorérzéssel, metsző ítélőképességgel, erős hittel és mély szellemi érzékenységgel rendelkezett. Nagyon szerették egymást. 1893. február 5-én házasodtak össze Millingtonban, Illinois államban. Isten csodálatos szellemi egységgel áldotta meg őket – és hét gyermekkel is.

Jennie legfontosabb szolgálatai közé tartozott a férjéért való imádkozás és közbenjárás. Házasságuk során sokszor megesett, hogy amikor valamelyikük bajba került, a másikuk erős ösztökélést érzett szellemében a közbenjárásra. Lake rendkívül nagyra értékelte felesége tanácsát és támogatását.

Ám alig telt el két kurta év csodálatos házasságukból, amikor a betegség újra belopózott otthonukba. Megállapították, hogy Jennie tüdőbajos és szívbetegségben szenved. Szabálytalan szívverése miatt gyakran elalélt. Előfordult, hogy férje a padlón vagy az ágyban fekvé talált rá öntudatlan állapotban.

Az orvosok úgy akartak megbirkózni a problémával, hogy egyre nagyobb adag serkentőszert adtak be neki, hogy megpróbálják szabályozni a szív működését. Végül már nitroglicerint kellett szednie. Jennie gyakorlatilag képtelenné vált arra, hogy háztartási teendőit ellássa.

Végül John orvosi javaslatra visszaköltöztette ifjú családját Sault Saint Marie-be, Michiganbe, ahol ingatlanügynökséget is nyitott. Jennie állapota azonban egyre romlott, míg végül 1898-ban az orvosok kijelentették: többé semmit sem tehetnek érte.

IDEJE RADIKÁLISNAK LENNI!

Lake válságosabb helyzetbe került, mint valaha. Ó, hol van most Isten ereje?! Egész családja betegségben sýnlódik. Bátyját immár huszon-

Lake válságosabb helyzetbe került, mint valaha. Ó, hol van most Isten ereje?! Egész családja betegségben sýnlódik.

két esztendeje köti ágyhoz belső vérzése. Harmincnégy éves nővére mellrákban szenved. Egy másik nőtestvére is a végét járja valamilyen vérbetegség miatt; és most a szívéhez legközelebb álló személy, Jennie is halálán van!

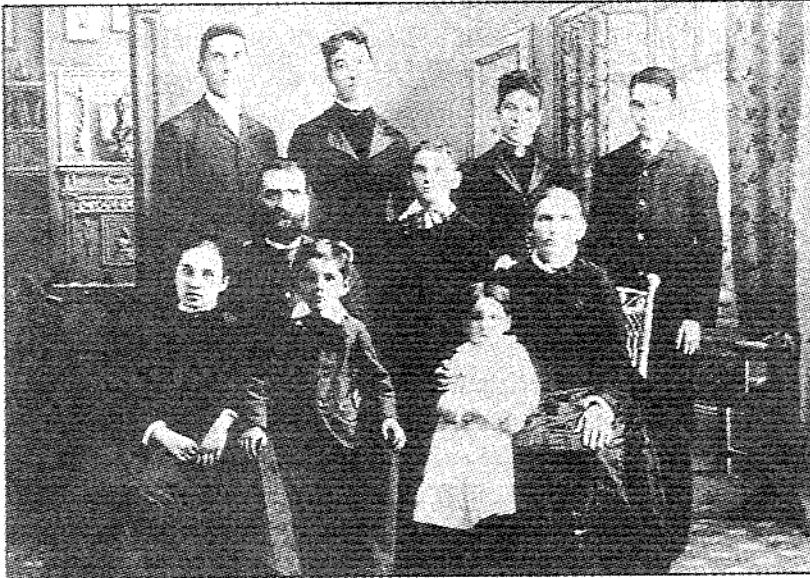
Lake korábban már megtapasztalta Isten gyógyító erejét. Fiatalabb éveiben ugyanis reuma támadta meg. Amikor a lábát eltorzító fájdalom végre döntésre kényszerítette, Chicagóba utazott, John Alexander Dowie Gyógyító Otthonába. Ott azután egy idősebb férfi rátette a kezét, Isten ereje pedig átjárta őt, és egy pillanat alatt kiegyenesítette a lábát.

Súlyosan beteg családtagjai is Dowie otthonában gyógyultak meg. Miután ő maga egészséges lett, mozgásképtelen bátyját vitte el Dowie-hoz. Az ott szolgálók kézrátétele nyomán a vérbetegséget egyszeriben mintha elfújták volna: nyomban fölugrott halálos ágyáról!

Ezután a mellrákban haldokló nővért vitte el Chicagóba. Megérkezéskor ugyan kicsit még kétségeskedett a beteg, de amikor hallotta, milyen erőteljesen hirdetik Isten Igéjét, hite nőttön-nőtt – s egyszer csak ő is meggyógyult. A fájdalom legott elhagyta, s néhány nappal később a rákos csomó kilökődött. A kisebb daganatok hasonlóan eltűntek; megcsonkult testrészét pedig Isten újra fölépítette.

„NEM ENGEDEM, HOGY MEGHALJON!”

Egy másik nővéréért ugyancsak rengeteget imádkoztak, ennek ellenére ő is a végét járta már. Lake úgy tervezte, hogy őt is elszállítja a Gyógyító Otthonba. Ám mielőtt még megtehetette volna, édesanyjától üzenetet kapott telefonon: nővére halálán van; sietnie kell, ha még látni akarja. John már tapintható érverés nélkül, eszméletlenül találta őt. A szobában tolongtak a gyászolók. A látványon felindult Lake-nek most a testvére kisbabájára esett a pillantása a bölcsőben. „Nem halhat meg! Nem engedem!” – gondolta magában. A szívében fölfakadt mély együttérzésről később a következőképpen írt:

*John Lake (a hátsó sor bal szélén) életben maradt családtagjaival.
Tizenhat testvére közül nyolcan haltak meg betegségekben*

„Nem is tudnám szavakkal érzékeltetni, hogy milyen kiáltás fakadt fel szívemből, s hogy Isten Szellemé milyen lángoló gyűlöletet szított fel bennem a halál és a betegség iránt. Mintha Isten haragja uralta volna lelkemet!”

Föl s alá rőtta a lépéseket a szobában, miközben szívében olyan ember után kiáltott, akinek a hite segíthetne most. Egyetlen személy

jutott csak eszébe, aki ilyesféle hittel rendelkezik: Dowie. Táviratot küldött hát neki:

„A nővérem látszólag meghalt, de szellememben ebbe nem nyugodtam bele. Ha Ön is imádkozik érte, hiszem, hogy Isten meggyógyítja őt.”

Dowie válasza megérkezett:

„Tartson ki Istenben, imádkozom. Élni fog!”

Miután Lake elolvasta ezeket a szavakat, irdatlanul dühödött szellemi támadásba lendült a halál ereje ellen; buzgón megdorgálta Jézus nevében. Egy óra sem telt bele, és nővére teljesen föléledt. Öt nappal később pedig már együtt költöttek el a karácsonyi vacsorát!⁵

De mindez még akkor történt. Most drága feleségén a sor a szenvedésben, és állapota egyre súlyosabb.

AZ ÖRDÖG LELEPLEZÉSE

1898. április 28-án már úgy tűnt, hogy Jennie végóráit éli. Egy lelkesztársa biztatni próbálta Lake-et: nyugodjék meg Isten akaratában, s törődjön bele Jennie halálába. E szavak mázsás súllyal telepedtek rá, amitől Lake csak még jobban megmakacsolta magát. A halál suhintása azonban szinte kézzelfogható volt.

Végző kétségbeesésében Lake a kandalló burkolatához vágta Bibliáját. Amint a könyv a földre esett, az Apostolok Cselekedetei 10. fejezeténél nyílt ki. Odalépett, hogy felkapja, és pillantása megakadt a 38. versen: *„...A názáreti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ÖRDÖG hatalma alatt voltak; mert az Isten volt ővele.”*

Ezek az erőteljes szavak elhatoltak az elméjéig. „AZ ÖRDÖG HATALMA ALATT!” Ez azt jelenti, hogy nem Isten a felelős Jennie betegségéért, sőt *egyetlen* betegség sem Tőle származik! És ha Jézus Krisztusban Lake is Isten gyermeke, akkor Ő éppúgy *vele* van, ahogyan Jézussal vele volt! Most végre meggyőződött afelől, hogy Jennie betegségének szerzője maga az *ördög*. Az *ördög* az, aki épp arra készül, hogy gyermekei édesanyját elrabolja tőle. Az *ördög* az, aki pusztította az életét!

REGGEL FÉL TÍZKOR

Ezután a Lukács 13,16-hoz lapozott, ahol ez állt: „Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a Sátán megkötözött íme ma tizennyolc esztendeje, nem kellett-e feloldani e kötélből...?” Nemcsak az a felismerés ütötte szíven, hogy Sátán a betegség és a halál szerzője, hanem az is, hogy Jézus Krisztus megszabadíthatja a szenvedőket – általa! Ó, John Lake, Jézus Krisztus eszköze lehet a halál agóniájának legyőzésében! Szemernyi kétsége sem volt afelől, hogy Jézus életét adta a felesége gyógyulásáért, miképpen a bűneiért is meghalt. Most végre eltökélte: nem hagyja, hogy bármi is megfoszthassa Jennie-t ettől az ajándéktól.

Olyan merészséggel, amelyet csak a Szent Szellem teremhetett meg benne, Lake döntött: ebben a helyzetben Istené, s nem pedig Sátáné lesz az utolsó szó!

Bevonult a hálószobába, és ott, láthatók és láthatatlanok füle hallatára bejelentette, hogy a felesége reggel, pontban fél tízkor meggyógyul!

Gyorsan kapcsolatot teremtett Dowie-val is, hogy értesítse arról, amit Isten a megjelölt időben tenni fog. Amikor az óra fél tízet ütött, Lake letérdelt drága felesége mellé, és segítségül hívta az élő Istent. Isten ereje leszállt Jennie-re, és tetőtől talpig átjárta a testét. Bénultsága elmúlt, szívverése szabályos lett, köhögését mintha elvágták volna, testhőmérséklete is normális lett – egy pillanat alatt!

Először csak egy bágyadt hang hagyta el Jennie ajkát, azután fölkiáltott: „Dicsőség Istennek, meggyógyultam!” A férje nagyon meg is lepődött, mert ilyen hangerőt évek óta nem hallott már tőle. Ezután Jennie félrehajította a takaróját – és gyógyultan talpra állt!⁶ Azon nyomban mindketten dicsérni kezdték Istent, leírhatatlan örömmel.

JÉZUS VILLÁMCSAPÁSAI

Jennie gyógyulásának hamar híre ment országszerte. Sokan úgy felbuzdultak, hogy messzi tájakról is eljöttek hozzájuk látogatóba. Az újságcikkek roppant módon felszították az emberek érdeklődését, és a

Ó, John Lake, Jézus Krisztus eszköze lehet a halál agóniájának legyőzésében! Szemernyi kétsége sem volt afelől, hogy Jézus életét adta a felesége gyógyulásáért, miképpen a bűneiért is meghalt.

Lake házaspár szinte azonnal egy nagyon sokak által igényelt szolgálat kellős közepén találta magát. Naponta érkeztek hozzájuk olyanok, akik imát kértek tőlük, és olyanok is, akik egyszerűen csak Isten csodáira voltak kíváncsiak. Sokan mások levélben juttatták el hozzájuk imakéréseiket.

Megtörtént, hogy miután imádkozott egy férfiéért – akinek a testén jó huszonöt centiméternyi kelevény volt –, a következő táviratot kapta tőle: „Lake úr, valami rendkívüli dolog történt! Távozása után egy órával a keze lenyomata majdnem egy centi mélyen beleégett a daganatba.”

Prédikációiban később az ilyenfajta mennyei erőt Jézus villámcsapásának nevezte:

„A légköri feszültségről mondjátok, hogy az Isten ereje? Tudjátok meg: Jézus lelkéből is villámok csapnak ki! Jézus villámcsapásai meggyógyítják az ember testét! Ahová Isten ereje közelít, ott a bűn eltűnik, s a betegség is megfutamodik!”⁷

Isten Szellemének kenetét gyakran hasonlította az elektromos energiához is. Ahogy az emberek megismerték az elektromosságtan törvényeit, ugyanúgy ő a Szellem törvényeit tárta fel sorra, hogy Isten „villámhárítója” lehessen. Azután pedig elhívása magaslatára emelkedett, hogy a mennyei villám *lesújthasson* a sötétség erőire, Krisztus Testét viszont *megszilárdítsa*.

A SZELLEM EREJE

1901-ben Lake Illinois államba utazott, Sion városába, hogy Isten gyógyító erejét tanulmányozza Alexander Dowie mellett. Annyi biztos, hogy nem unatkozott: esténként prédikált, amikor csak tehetett, tanult; napközben pedig teljes állásban Dowie építkezési ügyvezetőjeként dolgozott.

1904-ben azonban felszínre kerültek Dowie mindinkább súlyosbódó pénzügyi nehézségei. Lake úgy döntött, hogy elhatárolódik az ott folyó munkától, így visszaköltözött Chicagóba. Amikor még Sionban lakott, ő is befektetett a város ingatlanjaiba, de részvényei annyira elértéktelenedtek, hogy Dowie 1907-ben történt halála után Lake kis híján tönkrement. Végül a chicagói Kereskedelmi Tanácsban helyfogla-

lasi jogot vásárolt magának. A következő évben már 130 ezer dolláros bankbetétre és 90 ezer dollár értékű ingatlanvagyonra tett szert.

Képességeit felismerve bizonyos vállalkozóirodák megkeresték, és Lake 50 ezer dolláros éves fizetés fejében különleges megbízást kapott: egy trösztöt kellett létrehoznia, amely az ország három legnagyobb biztosító társaságát fogja majd össze. Legfelső üzleti körökben mozgó tanácsadó lett, aki munkája mellett egyéb üzleti megbízatások révén is több száz dollárt keresett.

A századforduló mércéje szerint John G. Lake befutott embernek számított – szívében azonban egyre hangosabban hallotta Isten hívását. Egy ideig képes volt arra a bűvészmutatványra, hogy a világban elért hatalmas sikerek közepette a szellemi élete is fejlődjön. Megtanult Szellemben járni, olyan módon, amit ő maga a következőképpen jellemezett:

„Egyre könnyebb lett számomra, hogy elválasszam magam az élet folyásától: mialatt kezemet és gondolataimat a mindennapos ügyek kötötték le, a szellemem folyamatos közösséget élvezett Istennel.”⁸

Néhányan úgy gondolják, hogy ha elhívást kapnak a szolgálatra, *azonnal* föl kell számolniuk világi munkájukat. Azonban – amint Lake példája is igazolja – ez nem így van. Ő előbb megtanult szellemi közösségekben lenni Istennel, s így egyre tovább fejlődhetett, amíg el nem érkezett a legalkalmasabb idő szolgálata megkezdéséhez. Nem vágott elébe Isten tervének kalandvágyból, aminek a családja látta volna csak kárát. Lake már üzletemberként is éveken át Isten útján járt, s eközben annyira megtanult bízni Őbenne, hogy – amikor eljött a megfelelő idő – képes volt mindent feladni.

Kiképzése idején korán megtanulta, hogy az ember „*tettei*” „*lényéből*” fakadnak. Megtanulta azt, hogy ráhangolódjék a mennyei időzítésre.

NYELVEKEN SZÓLÁS ÉS MENNYEI IDŐZÍTÉS

Lake elment egyszer egy házi istentiszteletre – Sionban lakott még akkor – barátjához, Fred F. Bosworth-hoz. Az összeövetel végén Tom Hezmalhalch, aki aznap este prédikált, e szavakkal fordult hozzá: „Mi-

közben beszéltem, Jézus szólt hozzám: te és én együtt fogjuk hirdetni az Igét.” Lake csak nevetett ezen a kijelentésen, ám hamarosan el

kellett fogadnia: valóban ez Isten tökéletes akarata.⁹

Kiképzése idején korán megtanulta, hogy az ember „tettei” „lényéből” fakadnak.

Kevéssel később, 1906-ban elkezdett imádkozni Szent Szellem-kereszttségért. Kilenc hónapon át kereste az Urat, azután lemondott céljáról – úgy gondolván,

hogy „az ő számára ez nem adatott meg”. Egy nap aztán imádkozni mentek egy beteg hölgyhez Tom Hezmalhalch-csel, aki közben jó barátja lett. Miközben Lake a nő ágya mellett üldögélt, olyan szokatlan vágy járta át Isten iránt, hogy remegni kezdett.

Hezmalhalch viszont láthatólag belefeledkezett a szolgálatba. Megkérte Lake-et, hogy tegye a kezét a nőre – és amint megtette, a menyeyei villám a földre sújtotta Tomot. „Dicsőség az Úrnak, John,” – mondta, miközben föltápáskodott – „Jézus bemerített téged a Szent Szellembe!”¹⁰

Írásaiban később maga Lake is felidézi az eseményt:

„Bár a jelenség tovatűnt, a dicsősége ottmaradt a lelkemben. Azt tapasztaltam, hogy a Szellem ajándékainak széles skálája kezd működni az életemben. Isten erejétől ihletve nyelveken szóltam, Ő pedig keresztül-áradt rajtam valamilyen új energiával. Ezután sokkal hatalmasabb gyógyulások történtek.”

Lake gyakran szólt nyelveken. Úgy hitte, ennél csekélyebb mértékű betöltekezést nem is lehetne Szent Szellem-keresztységnek nevezni:

Lake gyakran szólt nyelveken. Úgy hitte, ennél csekélyebb mértékű betöltekezést nem is lehetne Szent Szellem-keresztységnek nevezni.

„Szolgálatom kiformalását a nyelveken szólásnak tulajdonítottam. Ez az a különleges összeköttetés Istennel, amelynek során élővé válik lelkemben az igazság – az igazság, amelyet nap mint nap hirdetek nektek.”¹¹

Újra hangsúlyozom: nagyon fontos, hogy a szolgálatban kivárjuk

Isten időzítését. Az elhívásunk már születésünk előtt eldöntött tény a mennyben; s ahogy növekedünk, Ő elvezet bennünket a felismerésre. Azonban önmagában az, hogy „tudatosodott” bennünk az elhívás, még nem jelenti küldetésünk kezdetét. A teljes idejű szolgálat időzítése Isten kezében van – ne csüggedj hát a készülődés idején, s ne is hasonlítsd össze az elhívásodat másokéval! Minden küldetésnek rendelt ideje és menetrendje van. Isten Igéje iránti hűséged és buzgó szellemi készülődésed azonban kihatnak az időzítésre.

AFRIKA HÍVÁSA

Miután Lake megkapta a Szent Szellem keresztséget, szívében egyre nagyobb vágy élt a teljes idejű szolgálat iránt. Főnöke beleegyezett, hogy elmenjen prédikálni három hónapra, ám figyelmeztette: „A három hónap elteltével nagyon is megbecsüli majd évi 50 ezer dolláros keresetét és aligha érez vágyat rá, hogy feláldozza vallásos álmok kedvéért!” Lake ezek után megköszönte főnökének, amit érte tett – és föladata az állást. A harmadik hónap végén bátran kijelentette: **„Örökre leszámoltam mindennel, csakhogy Jézus Krisztus evangéliumát hirdethessem, és bemutathassam annak erejét.”**¹² Soha többé nem tért vissza munkájához.

1907-ben John és Jennie megváltak birtokaiktól, vagyonuktól és minden ingóságuktól. Bátor hitbeli lépésként eldöntötték: a jövőben teljes mértékben Istentől kívánnak függeni. Most már elérkezett az idő a prédikálásra.

Mialatt Illinois északi részén szolgált, Isten Szellem szökött hozzá: „Menj Indianapolisba. Keríts egy nagy csarnokot, és készülj fel egy téli prédikációsorozatra. Tavasszal Afrikába mégy.” Amikor hazatért, hogy mindezt Jennie-nek is elújságozza, ő már tudott a tervről – az Úr őt is beavatta!

Kisfiúként Lake sokat olvasott Stanley és Livingstone felfedező útjairól, s már akkor roppant módon izgatta Afrika. Amikor fölserdült, látomásban többször volt olyan helyeken, amelyek inkább illettek Afrikába, mint Amerikába. A Szent Szellem jóvoltából egy olyan föld tájait és lakóit pillanthatta meg, ahol még sohasem járt. Most álma a megvalósulás útjára lépett. Isten azt mondta neki, hogy tavasszal Afrikába mégy!

Lake tehát Indianapolisba költöztette családját, majd csatlakozott régi barátjához, Hezmalhalch-hez. Hatékony munkaközösségben szolgálva hat hónapos otllétük alatt többszáz embert merítettek be Szent Szellembe.

Egy reggel úgy érezte, hogy Isten böjtölésre vezeti. Hat napon át tudakozta az Úr akaratát, és Ő szólt is hozzá: azontúl démonokat is fog űzni. Lake-ben nagyon gyorsan különleges képesség fejlődött ki a gonosz szellemek fölismerésére és kiűzésére. Hamarosan működni kezdett ezen a területen is, mégpedig rendkívüli pontossággal.

VÍZEN JÁRÁS

1908 januárjában imádkozni kezdett azért, hogy befolyjon az afrikai utazásra való összeg. Tom is vele tartott, s ketten úgy számoltak, hogy kétezer dollárra lesz szükségük. Már jó ideje imádkoztak, amikor Tom egyszer csak felállt, hátba veregette barátját, és ezt mondta neki: „Hagyd abba, John! Jézus éppen most szólt hozzám: elküldi azt a kétezer dollárt nekünk; négy napon belül a kezünkben lesz.”

Pontosan négy nappal később, a postahivatalból hazatérve Tom négy darab 500 dolláros váltót dobott az asztalra. „Itt a válasz, John!” – kiáltotta. „Ezt Jézus küldte nekünk. Megyünk Afrikába!”

Az Úr szava beteljesedett: 1908 áprilisában csoportjuk elhajózott Afrikába. A csapat Lake-ből, Jennie-ből és hét gyermekükből állt, valamint Tomból és három társából, akik közül az egyik öt évig Afrikában élt. Ez az ember beszélt a zuluk nyelvét, ezért úgy tervezték, hogy ő lesz a tolmács. Miután megvették a jegyeket, az utazás egyéb kiadásaira semmijük sem maradt. Isten egykori milliomosának most ugyan-csak meg kellett tanulnia, hogy teljes szívéből az Úrban bízzék – alig másfél dollár lapult a zsebében!

Ő pedig csodálatos módon gondjukat is viselte, hiszen Lake engedelmességből indult el. A dél-afrikai bevándorlási törvények megkövetelték, hogy minden letelepedni készülő család legalább 125 dollárral rendelkezzen, különben el sem hagyhatja a hajót. Lake-nek viszont nem volt pénze, amikor befutottak a kikötőbe. Jennie tehát ránézett, és megkérdezte: „Most mihez fogsz?”

„A többiekkel együtt én is beállok a sorba. Mindeddig engedelmeskedtünk az Úrnak. Most Ő következik” – felelte.

Tehát várt a sorára, készen arra, hogy elmagyarázza kényszerű helyzetét. Egy útitársa váratlanul megkocogtatta a vállát, és félrehívta. Feltett néhány kérdést, majd átnyújtott neki két darab pénztalványt – összesen kétszáz dollárról.

„Úgy érzem, ezt magának kell adnom, hogy segítsem a munkáját” – szólalt meg az idegen. Ha valóban hallottad Isten személyes utasítását, lépj ki, bátor, merész hittel! Ő melletted lesz, hogy mindvégig gondoskodjon rólad!

OTTHON ~ TÁVOL AZ OTTHONTÓL

Johannesburghöz közeledve a Lake család szorgalmasan imádkozott új otthonáért. Hitből élő misszionáriusok voltak, ami azt jelenti, hogy nem állt mögöttük egyházszerkezeti támogatás. Érkezésükkor nem várták őket semmilyen felekezet képviselői – Istenbe vetett hitüknél egyebük nem volt.

Amikor 1908 májusában megérkeztek Johannesburgba, megakadt a szemük egy törékeny asszonyon, aki ide-oda futkosott a kikötő térségében, és mindenkit megnézett magának. Amerikai volt. Tomhoz is odaszaladt: „Egy amerikai misszionáriuscsoporttal jött?” – kérdezte. „Igen” – hangzott Tom válasza. A hölgy folytatta: „Hányan vannak a csoportjában?” „Négyen” – felelte Tom, mire a hölgy csak a fejét rázta: „Nem, nem maga az a család. Jött még valaki magán kívül?”

Tom útbaigazította őt Lake-hez. „Hányan vannak a családjában?” – tudakozta a hölgy, most már Johntól. „**A feleségem, jómagam és hét gyermekünk**” – mondta Lake. „Maguk az a család!” – visította a nő elragadtatással, majd magyarázkodni kezdett: Isten utasította, hogy jöjjön ki a hajójuk elé, mert azzal érkezik egy két felnőttből és hét gyermektől álló misszionárius család. Az ő szállásukról neki kell gondoskodnia.¹³

Még aznap délután a Lake család birtokba vett egy bútorozott lakást Johannesburgban. Isten otthonot teremtett számukra, pontosan a kérésük szerint. Az amerikai hölgy, Mrs. C. L. Goodenough pedig egész szolgálatuk során hűséges barátjuk maradt.

SZELLEMI CIKLON

Alig telt el néhány nap megérkezésük óta, és az első ajtó már meg is nyílt Lake szolgálata előtt. Egy dél-afrikai pásztor őt kérte meg arra, hogy néhány hetes távollétében helyettesítse a szószéken. John habozás nélkül elfogadta az ajánlatot.

A szolgálat első vasárnapján több mint ötszáz zuluból állt a hallgatóság. A prédikáció gyümölcseként nagy ébredés tört ki közöttük. Pár hét leforgása alatt Johannesburgben és környékén egész sokaság nyert üdvösséget, gyógyulást és Szent Szellemben való keresztséget.

A siker ámulatba ejtette Lake-et. Később a következőket írta az eseményekről:

„A lelegejétől fogva olyan volt az egész, mintha valami szellemi ciklon sújtott volna le.”¹⁴

Az istentiszteletek nemritkán hajnali négyig is elhúzódtak.

E csodálatos összefüggések egyik fő sajátossága az erőteljes és látványos imameghallgatás volt. Még az olyan imákra is azonnal megérkezett a válasz, amikor Afrika más táján élő emberekért könyörögtek. Ennek persze mindenütt híre kelt; százával érkeztek Johannesburgbe olyanok, akiknek imára volt szükségük. Az istentiszteletek után a bennszülöttek hazakísérték a prédikátorokat, s egyre csak kérdeztek és

*Az emberek felsorakoztak
az emelvény egyik oldalán;
sérülten, betegen, erőtlennül.
Azután imádkoztak értük,
s távozóban már ezt
kiáltozták:
„Isten meggyógyított!”*

kérdeztek – mindent tudni akartak Istenről. Sokszor megesett, hogy amikor a hajnal fénye derengeni kezdett az afrikai horizonton, még mindig az Úr hatalmas dolgairól beszélgettek. Másnap azután reggeltől estig lehetett látni, hogy az emberek Bibliával a kezükben tanúságot tesznek Isten erejéről, amely előző éjjel oly látványosan működött.

Rengeteg drámai gyógyulás történt. Az emberek felsorakoztak az emelvény egyik oldalán; sérülten, betegen, erőtlennül. Azután imádkoztak értük, s távozóban már ezt kiáltozták: „Isten meggyógyított!” Az épületbe zsúfolódott tömeg pedig vadul üvöltözött és ujjongott Isten csodái láttán.

JOHN ÉS JENNIE: A MUNKACSAPAT

Ha az afrikaiak nem juthattak el „a prédikátor” összejöveteleire, akkor felkeresték otthon. Időnként akkora volt a csődület, hogy Jennie-nek főzni sem maradt ideje. Az imáért jövő embereket beengedte, majd a hátsó kijáraton keresztül útjukra bocsátotta őket, hogy az újonnan érkezők is helyhez jussanak.

Ugyanakkor Jennie John munkatársa is volt. Lake szerint felesége „nagyobb mértékben” rendelkezett a „megítélés szellemével”, mint ő. Olyan esetekben, amikor valaki személyes problémája vagy bűne miatt nem volt képes meggyógyulni, Jennie gyakran kapott kijelentést a tudomány beszéde által.

A Lake házaspár gyógyító szolgálata meglehetősen egyszerű módszert követett. Az emberek sorban elhaladtak John előtt az irodában, ő meg rájuk tette a kezét. Akik azonnal meggyógyultak, azokat hazabocsátotta. Azokat viszont, akik továbbra is szenvedtek, vagy gyógyulásuk csak részleges volt, átküldte egy másik szobába. Amikor aztán John a hosszú sor végére ért, Jennie-t is bevitte ebbe a helyiségbe, aki a Szent Szellem kijelentése szerint mindegyikük előtt föltárta gyógyulásuk akadályát. Miután az emberek szembesültek szívük rejtett titkaival, sokan közülük megvallották a bűneiket, és kérték Istent, hogy bocsásson meg nekik. Ezután John és Jennie újra imádkozott, és Isten mindenkit meggyógyított, aki bűnbánatot tartott. Akik ellenben visszautasították a megbánást, ugyanolyan betegen tértek vissza otthonukba, mint ahogy jöttek – még akkor is, ha beismerték, hogy Mrs. Lake az igazságot mondta nekik.

MIYEN EMBER VOLT?

Lake a tettek embere volt. Megesett, hogy a megtérésre szólító lelkes felhívás során a jelenlévők valamennyien előrerohantak. Volt a csoportban egy férfi, aki a pódium előtt epilepsziás rohamok közepette elvágódott a földön. Lake rögvest leugrott az emelvényről, és már ott is volt mellette, hogy Jézus nevében megdorgálja a démont. Miután az ember megszabadult, Lake csendesén visszament az emelvényre.

Isten Szelleme hatalmasan megnyugodott az életén ezekben az években. Amikor az istentiszteletre érkezőkkel kezét rázott, az embe-

rek gyakorta elzuhantak Isten erejétől. Olykor már azok is elterültek, akik két méterre megközelítették!

Lake mély együttérzéséről tanúskodott, hogy sohasem mutatott ajtót senkinek, aki segítségre szorult. Ha beteghez hívták, mindig elegget tett a kérésnek, sőt még azt sem tartotta rangján alulinak, hogy kimúlófélben lévő állatok felé szolgáljon – híres volt erről! Időnként persze neki is szüksége volt pihenésre, de az emberek csak ráakadtak valahol, és már vitték is hozzá a betegeiket. Ő pedig éjjel és nappal imádkozott értük – senkit sem utasított el.

A szolgálati munkaközösség jószerevével mindig híjával volt élelemnek is, pénznek is. Lake azonban az akkoriban szokásos gyakorlat szerint sohasem rendezett gyűjtést; a családi ház lépcsőin mégis mindig talált tapintatosan „otffejejtett” élelmiszeres kosarakat vagy kis erszényeket.

Jennie számára talán az egyik legnagyobb kihívást a férje szolgálati módszereihez való alkalmazkodás jelentette Afrikában. John feladata volt ugyanis, hogy bevásároljon a népes család számára. Ha azonban történetesen egy özvegyvel találkozott az úton, akinek éhező gyermekei voltak, mindent odaadott neki. Ráadásul Jennie sohasem tudhatta, vajon John nem vacsoratársaság kíséretében állít-e be éppen, ezért nem kis erőfeszítésébe került, hogy élelmet kerítsen ennyi ember számára. Valahogy úgy tűnt, mintha az étel mindig fogytán lett volna.

VÁLTÓCSAPAT

A pásztor gyülekezetében tartott első összejövetelek után Lake bérelt csarnokokba költözött. Amikor a tömeg kinőtte ezeket, házicsoportokat szervezett. Ő és Hezmalhalch prédikátori munkaközösséget alkottak; összejövetelenként mindketten öt-hat ízben beszéltek. Üzeneteik ilyenkor mintha egyetlen személytől származtak volna: Isten Szelleme egységbe foglalta szolgálatukat.

Johannesburgben Lake létrehozta az „Apostoli Sátor”-t, és alig egyetlen év leforgása alatt száz gyülekezetet alapított. E közösségek felügyelete szinte egész Afrikára kiterjedő munka volt, amely megkívánta, hogy gyakrabban maradjon távol az otthonától.

VISZLÁT, JENNIE

Mialatt a Kalahári-sivatagban szolgált, 1908. december 22-én eljutott hozzá a hír élete legsúlyosabb csapásáról: szeretett Jennie-je meghalt. Mire hazaérkezett, ő már tizenkét órája az Úrhoz költözött.

A legtöbb beszámoló Jennie Lake halálát a rossz táplálkozásnak és a fizikai kimerültségnek tulajdonítja. Amikor John távol volt, a ház körüli gyepen a betegek általában tucatjával várakoztak visszatérésére. Jennie pedig gondoskodott róluk – azzal a kevéske étellel, amelyet a család szájától megvonhatott; s igyekezett minél kényelmesebbé tenni a szállásukat John visszatéréséig. A maga egészségét azonban közben elhanyagolta.

Lake annyira belefeledkezett a mások iránti szolgálatba, hogy ami a saját feleségével történt, annak szinte tudatában sem volt.

Gyakran megesik, hogy Isten szolgálóinak menet közben figyelmen kívül hagynak egy tényt: mindig lesznek emberek még beteljesítésre váró szükséggel. Egyetlen szolgáló testvér képtelen orvosolni minden problémát, legyen bármilyen erőteljes és fölkent az a szolgálat. Ezért a keresztény szolgálatban nélkülözhetetlen

*Lake annyira belefeledkezett
a mások iránti szolgálatba,
hogy ami a saját feleségével
történt, annak szinte
tudatában sem volt.*

a józan megfontolás. Fizikai testünkről és családukról nem feledkezhünk el, sőt éppen a család az az egység, amely körül bármely szolgálat kikristályosodik. Érthető, hogy Lake-et lesújtotta, amikor hazatértekor holtan találta a feleségét. Nagyon sötét időszak volt ez számára; kínzó fájdalma még évekig kísérte.

A következő esztendőben, 1909-ben visszatért Amerikába, hogy az afrikai szolgálat számára támogatást szerezzen és friss munkatársakat toborozzon. Isten újra természetfeletti módon látta el pénzzel; háromezer dollárt kapott egy összegben, hogy segítőivel visszautazhasson Afrikába.

A JÁRVÁNY

Amikor a csoport 1910 januárjában partot ért, Dél-Afrika egyes vidékein valami borzalmas járvány dúlt. Alig egy hónap alatt a teljes lakos-

ság negyede elpusztult. A nyavalya olyan fertőző volt, hogy a kormány ezer dollárt ajánlott fel mindenkinek, aki hajlandó volt betegeket ápolni. Lake és munkatársai is elmentek segíteni – ingyenesen. Társaival behatolt a házakba, hogy kihozzák és eltemessék a holttesteket. Ám őt magát a kór legapróbb tünete is elkerülte.

A rettenetes csapás tetőpontján egy doktor magához hívatta, és megkérdezte őt:

„Hogyan védekezik a betegség ellen? Valami titka csak van!”

Lake válasza így hangzott:

„Testvérem, ez a titok nem más, mint az élet Szellemeinek törvénye Krisztus Jézusban. Hiszek abban, hogy mindaddig, amíg lelkemben az élő Istenhez kapcsolódom, s ezáltal az Ő Szelleme szabadon áradhat lelkembe és testembe, semmiféle csíra sem ragadhat hozzám, mert Isten Szelleme megöli.”

Ezután Lake felajánlotta a doktornak, hogy végezzen egy kísérletet rajta. Arra kérte, hogy vegyen váladékot a járvány egyik áldozatának tüdejéből, és vizsgálja meg mikroszkóp alatt. Az orvos így is tett, és milliószám nyüzsgő eleven baktériumokat látott. Ekkor Lake azzal a kijelentéssel döbbsentette meg a jelenlevőket, hogy a csírák azonnal elpusztulnak, mielőtt a doktor a kezére kené a halálos nedvet.

A doktor eleget tett a kérésnek, és valóban úgy találta, hogy az élősejtek nyomában elhaltak Lake kezén. A kísérlet szemtanúi földbe gyökerezett lábbal hallgatták, amint dicsőséget adott Istennek, és megmagyarázta a jelenséget:

„Most újra vigyék fel a bacilusokat a kezemre, és nézzék meg a mikroszkóp alatt, hogy mi történik velük. Azonnal elpusztulnak; egy sem maradhat életben.”¹⁵

Ugyanez az erő folyamatosan áradt a betegek testébe Lake kezén keresztül; és tömegek számára hozott gyógyulást, mert „Isten villámcsapása” valósággal felrobbantott minden kórságot.

A holland királynő is kért tőle imát, mert képtelen volt kihordani a méhében megfogant magzatokat. Ő mindössze annyit üzent vissza, hogy Isten meghallgatta imáját. Alig egy évvel később a királynő – aki

korábban hatszor is elvetélt – életet adott első gyermekének, Juliánnak, a leendő holland királynőnek.¹⁶

SZOLGÁLAT SZELLEM ÁLTAL

1910 decemberében Tom Hezmalhalch otthagyta Lake szolgálatát. Johnra igen kemény idők jártak ekkoriban: a közelmúltban veszítette el drága feleségét, most pedig legjobb barátja és munkatársa távozott mellőle. A bajok ellenére tudta, hogy Isten akaratát teljesíti; s ez erőt adott számára. Amerikai pártfogói is értékes vigaszt nyújtottak – elhalmozták őt bátorító levelekkel, amelyekben biztosították arról, hogy továbbra is megbíznak szolgálatában.

Ezután 1910-től 1912-ig betegekért imádkozott. Olyan csodák történtek, amelyek még ma is kihatnak Afrikában. Két nagy felekezetet is alapított ekkoriban: Az Apostoli Hit Missziót vagy más néven Apostoli Sátort (amely semmilyen kapcsolatban nem állt az amerikai Apostoli Hit Egyházzal) és a Sion Keresztény Egyházat.

Lake és gyülekezete rendszeresen megjelentetett egy folyóiratot, amely ezrek és ezrek otthonába jutott el. Mielőtt a nyomtatványokat postára adták, a gyülekezeti tagok kézrátétellel imádkoztak fölöttük, hogy Isten Szelleme járja át az újságokat. Hittek abban, hogy Isten ereje ugyanúgy felkeni a papírlapokat, ahogyan Pál keszkenőivel történt. A világ minden tájáról ezrével küldték a leveleket, amelyek tanúsították, hogy a címzettekre leszállt a Szent Szellem ereje, amikor belelapoztak az újságba. Egy hölgy azt állította, hogy amikor kezébe vette a folyóiratot, reszketni kezdett – olyan erősen, hogy alig tudott ülni maradni a székén –, rögtön azután pedig Szent Szellem-kereszttségben részesült, és megszólalt más nyelveken. Lake egyszerű magyarázattal szolgált ezekre a jelenségekre:

*Hittek abban, hogy Isten
ereje ugyanúgy felkeni
a papírlapokat, ahogyan Pál
keszkenőivel történt.*

„A kereszténység szolgálata Szellem által való szolgálat.”¹⁷

Lake értette a módját, hogyan kell bevinni az egész gyülekezetet az Úr jelenlétébe. Szellemi energiájából arra is futotta, hogy a nyáját ké-

pezze és nevelje. Az eredmény nem is maradt el: ők is képessé váltak arra, hogy a természetfeletti dolgokban diktált iramát követni tudják. 1912-ben imát kértek a gyülekezettől egy férfi unokahúgáért, akit tőlük hétezer mérföldnyi távolságra, Walesben elmeagyógyintézetben kezeltek. Amikor az emberekre leszállt a tüzes imádkozás szelleme, Lake-ben nagyon erőteljesen tudatosodott Isten jelenléte – mintha a közbenjárókból fényözön sugárzott volna feléje. Hirtelen villámsebessen elragadtatott szellemében. Egy olyan helyen találta magát, ahol sohasem járt még; ráébredt, hogy Wales földjén áll. Azután belépett az említett férfi unokahúgának szobájába. Ott feküdt a lány, ágyához kötözve; fejét előre-hátra vetette. John ráhelyezte a kezét, és kiűzte az ördögöt belőle. Azután egy szempillantás alatt már újra az emelvényen térdelt, Johannesburgban. Három héttel később megérkezett a hír: a megszállott nő teljesen megszabadult. Az orvosok „hirtelen” épen és egészségesen találták, és azonnal hazabocsátották.

A FELKENT VÁNDOR

Amikor elérkezett az idő, hogy John G. Lake végleg visszatérjen Amerikába, szolgálata gyümölcseként 1250 prédikátort, 625 gyülekezetet és százezer újjászületett személyt hagyott Afrikában. Itt a földön nincs rá mód, hogy földerítsük ott történt csodáinak pontos számát;¹⁸ a fenti statisztika mindössze öt év eredményét tükrözi!

1912-ben utazott vissza Amerikába. A család első otthon töltött éve utazással és a már oly szükséges pihenéssel telt. 1913-ban John találkozott a wisconsinbeli Milwaukee-ból származó Florence Switzerrel, akit feleségül is vett. A következő években még öt gyermeke született ebből a házasságból. Florence kitűnő gyorsíró volt; neki köszönhetjük, hogy férje sok prédikációját lejegyezte és az utókor számára megőrizte.

1914 nyarán Lake találkozott régi barátjával, Jim Hill-lel, aki a vasutat finanszírozta. Még akkor kerültek közeli kapcsolatba, amikor Lake Chicagóban dolgozott. Hill annyira földerült barátja láttán, hogy Lake egész családját ellátta utazási igazolvánnyal. Azontúl az egész országban ingyen vonatozhattak bárhová.

SPokane GYÓGYTERMEI

Lake élt is jó barátja ajánlatával: országszerte utazgatni kezdett. Először Washington államba látogatott el, Spokane városába. Itt meg is szállt, és egy ódon irodaépületben létrehozta a „gyógytermekeket”. Úgy becsülik, ezekben a szobákban mintegy százezren nyertek gyógyulást.¹⁹

A spokane-i hírlapok hasábjain sok gyógyulási történet látott napvilágot. Ami azt illeti, az eredmények olyannyira hihetetlenek voltak, hogy a Better Business Bureau úgy döntött: utánajár a gyógyulások hitelességének. Kapcsolatba léptek tehát a gyógytermekek vezetőivel, hogy kivizsgálják az ügyet.

Hogy a hivatal kérdezősködésére megfelelhessen, Lake összehívta azokat, akiknek gyógyulási története nyomtatásban is megjelent. A hivatal képviselői előtt mind a tizennyolcan bizonytságot tettek az Úr erejéről; majd Lake átadott a vizsgálóbizottságnak egy teljes névjegyzéket, hogy a városban történt minden egyes gyógyulásnak személyesen utánajárhassanak. Ezek után följánlotta, hogy a következő vasárnapra összejövetelet szervez, ahol száz gyógyulás története fog elhangozni. Végül felkérte a hivatalt egy orvosokból, jogászokból, szakértőkből és pedagógusokból álló esküdtszék felállítására, amely döntést hozhat majd az ügyben.

A tervezett alkalom előtti pénteken Lake levelet kapott a hivataltól, amelyben értesítették: vizsgálódásaik olyan pozitív eredménnyel zárultak, hogy eltekintenek a vasárnapi rendezvény megtartásától – a városban végzett kiváló munkáját pedig méltányolják. A bizottság két tagja még meg is látogatta, és négyszemközt ezt mondták Lake-nek: „Őn még a felét sem mondta el az eredményeinek.”

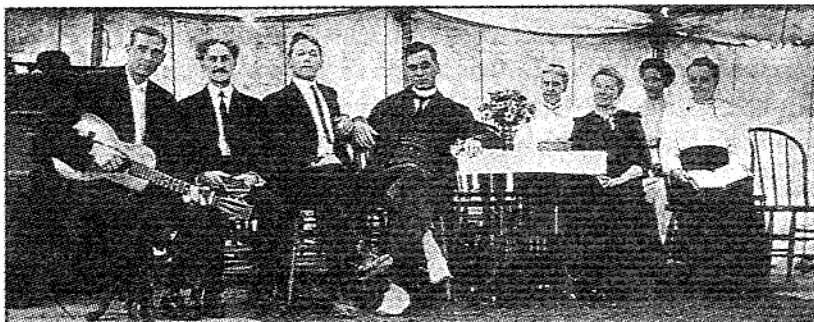
A hivatal által kihallgatott személyek között volt egy nő, akinek hiányoztak a szaporítószervei. Mégis képes lett gyermeket szülni – a szolgálatot vizsgáló hivatalnokoknak meg is mutatta a csodababát.

Egy másik asszony története arról szólt, hogy miképpen gyógyult meg súlyos törést szenvedett térdkalácsa. Alig egy órával az ima után a csont minden fájdalom nélkül visszaugrott a helyére. Egy gyógyíthatatlan rákban szenvedő harmadik nő az ima hatására ugyancsak azonnal meggyógyult. A következő személy reumás ízületi gyulladásból épült föl egy szempillantás alatt; a csontjai újraformálódtak és nor-

A HIT EMBEREI

John és Jennie gyermekeikkel, mielőtt 1907-ben elindultak Dél-Afrikába

Lake és evangélicációs munkatársai

Úton... Az üzenet „lábrakelt”

John G. Lake – A gyógyító ember

Lake és munkatársai a spokane-i gyógyító otthonban

*Lake spokane-i gyógyító otthonának
egy páciense, egészségesen*

málisak lettek. Ugyanennek az asszonynak előreesett gyomra is meggyógyult, a fülcimpája pedig – anélkül született ugyanis – csodálatos módon kinőtt a helyén.

A Spokane-i Gyógyító Otthon krónikájában azonban egy kisfiú gyógyulása volt a legfigyelemreméltóbb eset. Állítólag a gyermek feje olyan alakú volt, mint egy „fenekével fölfelé fordított” csónak. Az orvosok kijelentették, hogy tizenkét éves koráig semmit sem lehet tenni, s akkor is csak igen veszélyes műtét árán. Az imádkozás eredményeként azonban a fiú csontja meglágyult, feje megnyúlt és koponyája

normális lett. Agylágyulása természetfeletti módon ugyancsak megszűnt, s képes lett ugyanúgy beszélni, mint más gyermekek.

Állítólag a gyermek feje olyan alakú volt, mint egy „fenekével fölfelé fordított” csónak. Az orvosok kijelentették, hogy tizenkét éves koráig semmit sem lehet tenni.

Vajon maga Lake milyen magyarázatot adott ezekre a hihetetlen gyógyulásokra? Amikor ilyen történeteket ecsegett, sokszor megemlítette Etter testvérnő nevét, aki jelentős szellemi befolyással volt az életére.

„Ha a mennyei láng szent villanásait látjuk néha valakinek az életében – amint Etter testvérnőnél ezt megfigyelhetjük, amikor a szolgálata által meggyógyulnak –, az azért van, mert a tudata eggyé vált Krisztussal; egybeolvadt Istennel. Láttam egyszer egy fuldokló nőt, aki halálán volt már. Amint Mrs. Etter kiűzte a démont belőle, harminc másodpercen belül rendbejött. Isten lángja, az Ő Szellemének tüze, tíz másodperces összekapcsolódás a Mindenható Krisztussal Isten Trónjánál – ennyi a titok.”²⁰

„TÖREKEDJÉTEK PÜNKÖSDRE!”²¹

Kormánykimutatások szerint 1915 és 1920 között „a világ legegészebb városa” a washingtoni Spokane volt – John G. Lake szolgáltatának köszönhetően. Spokane polgármestere egy nyilvános megemlékezés során méltatta erőfeszítéseit.

Kiváló üzletember lévén Lake-nek gondja volt arra, hogy jegyzőkönyvei mindig pontosak legyenek. A feljegyzések szerint a Spokane-i Gyógyító Otthonban közel kétszáz betegért imádkoztak naponta, akik meg is gyógyultak. Legtöbbjük nem tartozott az egyházhoz.

Lake itt is megalapította az Apostoli Egyházat, amely ezrével vonzotta az embereket a világ minden tájáról – egyeseket a szolgálati lehetőség, másokat gyógyulás reményében. Hetente hatszor tartott istentiszteletet, vasárnaponként kettőt is; és egész héten hívták betegágyakhoz is.

1920 májusában elköltözött Spokane-ból. Portlandben telepedett le, Oregon államban, ahol apostoli minőségben utazgatott, s egy ideig pásztorként is működött. Hamarosan ebben a városban is létrehozta az Apostoli Gyülekezetet, a spokane-ihez hasonló gyógyító szolgálattal.

Amikor Portlandben élt, egy angyal jelent meg előtte látomásban. Az angyal kinyitott egy Bibliát az Apostolok Cselekedeteinél; felhívta figyelmét a Szellem pünkösdi kitöltetésére, valamint a könyvben olvasható más szellemi megnyilvánulásokra és kijelentésekre, majd ezt mondta:

„Ez az a Pünkösd, amelyet Isten elkészített, amely Jézus szíve szerint való. Törekedj rá, küzdj érte! Tanítsd meg az embereket, hogy imádkozzanak érte, mert csak ez töltheti be az emberi szív szükségait, és csak ebben van meg az az erő, amellyel a sötétség hatalma ledönthető.”²¹

Attól a naptól Lake még erősebben törekedett arra, hogy betöltse Isten Igéjét. A következő tizenegy évben beutazta Amerika földjét. Amerre csak járt, sorra elplántálta ugyanazt a munkát.

LAKE TÉVEDÉSE

Késői éveiben John G. Lake csodálatos egyensúlyt tartott a természetfeletti és a földi között, azonban súlyos árat kellett fizetnie azért, hogy eljusson idáig. A tanulópénzt családja jelentette.

Az első házasságából származó gyermekei sokat szenvedtek örökös távolléte miatt. Ám még ha velük is volt testben, állandóan az Úrról és

a szolgálatról elmélkedett. Emiatt gyermekei nagyon mellőzve érezték magukat.

Ne felejtjük el, ezek a gyerekek a saját szemükkel látták, hogy anyjuk halálra éhezi és dolgozza magát Afrikában. Emiatt mindegyikük igen dacos lett, és már nagyon korán, tizenöt-tizenhat évesen ott-hagyták a családot, és Kanadában telepedtek le. Felnőtt korukban is a keménység és a keserűség jellemezte őket. A halálos ágyán azonban két fia is ezt mondta: „Bárcsak a papa itt lenne, és imádkozna értem!”

Magának Lake-nek is fájdalmat okozott, hogy nem fordított kellő figyelmet gyermekeire. Egy későbbi levelében azt írta, hogy az általa tett csodák számára nem hoztak beteljesülést, és nem kárpótolták családja elvesztéséért.

A HEBYREÁLLÁS

Lake azonban tanult tapasztalataiból, és végül rálelt annak a kulcsára, ahogy egy személyben jó férj, törődő apa és hatékony szolgáló lehet. Florence-től született gyermekei már másképp viszonyultak hozzá. Az

ő emlékekben már olyan ember élt tovább, aki szívesen nevetett és élvezte a baráti társaságot.

Florence-től született gyermekei már másképp viszonyultak hozzá. Az ő emlékekben már olyan ember élt tovább, aki szívesen nevetett és élvezte a baráti társaságot.

Késői éveiben Lake már nem volt „olyan szuperszellemi, akinek földi dolgokban semmi hasznát sem lehet venni”. Többé nem járt a fellegek között, és az emberek sem némultak el a jelenlétében, mert szeretetteljes módon beszélgetett velük. Végül megtanulta, hogyan

élvezheti természetes és szellemi életét a legteljesebb módon. Nem volt már feszült és rideg a légkör az otthonában. Amikor a család asztalhoz ült, szívesen tréfálgozott, s ilyenkor szívből jövő nevetése végigvisszhangzott az egész házon. Még a szimfonikus zene és az opera élvezetére is rákapott, vasárnap esténként pedig kedvenc rádióműsorait hallgatta!

Csodálatos humorérzéke volt, s kedvelte Will Roger újságrovatát – egyre többen gondoltak úgy rá, mint „nagy mókamesterre”. Szerette,

ha a nevetés könnyed légkört teremt körülötte, s mindig ügyelt is rá, hogy így legyen.

ISTEN MÁGNESE

Szolgálata csúcsán Lake istenképe rendkívüli vonzerőt gyakorolt az emberekre; sereglettek is hozzá csapatostul. A megigazolásról kialakult fölfogása volt az, ami képessé tette arra, hogy minden helyzetből győztesen kerüljön ki. Megvetette az olyan keresztény énekeket, amelyek „féreg”-ként említik az embert. Valahányszor meghallotta, elfintorított orral és lebiggyesztett szájjal silány daloknak nevezte ezeket. Úgy érezte, az ilyen énekek Jézus vérére hoznak szégyent. Leánya egyszer olyan emberként jellemezte, aki „nagyon is tisztában van azzal, hogy király és pap Isten előtt, s annak megfelelően is viselkedik”. Másokat is arra buzdított, hogy ekként tekintsenek magukra; családját pedig mindig útbaigazította, hogy minden hívővel úgy bánjanak, mint királyokkal és papokkal.²²

A maga korában Lake volt a természetfeletti megtapasztalások leg-erőteljesebb szószólója. Gyakran szólt utálkozva azokról a pedagógiai, orvosi és tudományos fórumokról, ahol a kereszténység gyengeségére hivatkoztak. Ha egyszer ő prédikál, hát felborítja az asztalt, az emberek pedig özönlenek a „Szellem Iskolájába” – ahol megtanulnak együttműködni és harmóniába kerülni Isten erejével.

Lake-et őszintén aggasztotta, hogy a világban milyen felkapottá lett a pusztán pszichikai erők használata. Elbeszél egy esetet, amikor szemtanúja volt annak, ahogyan egy elevenen eltemetett indiai férfi három nap múlva élve és egészségesen előkerült a sírból. Máskor egy olyan férfit látott, aki testét a levegőbe függesztette két szék között, miközben a mellkasán széttörtek egy hatalmas követ.

Az ilyen mutatványok érvényességét Lake nyilvánosan cáfolta:

„Ezek csak pszichikai síkon történnek, ám azon túl megtalálható a szellem birodalma és Isten Szent Szellemének csodálatos világa. Ha Isten megragadhatná a szellememet tíz percre, tízezerte különb dolgokat tehetne ezeknél.”²³

„A kereszténység száz százalékosan természetfö-

lötti” – mondogatta. „A ‘minden erő’ kifejezés csak a kereszténység szókincsében található meg.”²⁴

Különleges képességgel rendelkezett ahhoz, hogy megerősítse a hitet és a kijelentést hallgatói szívében. Azok a szolgálók, akik rendszeresen hallgatták tanítását, hamarosan maguk is olyan hittel szolgáltak, ami meghökkenítő gyógyulásokat eredményezett.

Kijelentette:

„Ha egy keresztény szolgálatát a Szellem nem teszi a szó legnemesebb értelmében valóban szolgálattá, akkor nincs is semmije, amivel szolgálhatna. Mások az intellektusukra támaszkodnak, egy kereszténynek azonban Szent Szellemmel kell tele lennie. Ebben a kérdésben nincs helye félreértésnek.”²⁵

A természetfeletti célok érdekében Lake felhívott minden hívőt, hogy térjen vissza Pünkösöd erejéhez. Egy alkalommal a következőket profétálta:

„Amint szellemem a jövőt fürkészi, s az emberiség szíve és Isten vágya után kutat, látom, hogy a Szent Szellem új, erőteljes látogatása fog ránk köszönteni a mennyből. Ezek a megnyilvánulások kedvességben, szeretetben és finomságban történnek majd, s a Szellem erejében – és mindent túlszárnyalnak, amit te vagy én valaha is átéltünk. Isten villámcsapása fog áthatolni az emberek lelkén. Az Ő gyermekei összezsapnak majd a sötétség fiaival, és győzedelmeskednek fölöttük.”²⁶

TERMÉSZETFELETTI ÖRÖKSÉG

1924-re már egész Amerikában az egyik vezető gyógyító evangélista-ként ismerték. Az Egyesült Államokban és Kanadában negyven gyülekezetet alapított, amelyekben annyi gyógyulást éltek át, hogy „Dr.” Lake-nek becézték.

Decemberben szolgálata jóvoltából egy újabb fontos esemény történt. Portlandben, Charles Parham prédikációjának hallgatása közben

megtért Gordon Lindsay, aki később megalapította a „Krisztus a Nemzetekért” nevű szervezetet a texasi Dallasban. Lindsay ezután Lake szolgálatának hatása alá került. Csaknem minden este eljárt Lake istentiszteleteire, és őt tekintette tanítójának. Amikor egyszer halálos ételmérgezést kapott, teljesen meggyógyult, mihelyt sikerült eljutnia Lake otthonába.

1931-ben, hatvanegy éves korában Lake visszatért Spokane-be. Fáradt ember volt már; szinte teljesen meg is vakult. Elhatározta, hogy „elbeszélget” kicsit az Úrral. Emlékeztette Őt arra, mekkora szégyen lenne, ha megvakulna, miután csak Amerikában százezren gyógyultak meg a szolgálata alatt. A séta végére látása teljesen rendbejött, és élete végéig tökéletes is maradt.

A séta végére látása teljesen rendbejött, és élete végéig tökéletes is maradt.

URALKODÁS A MENNYBEN

1935-ben a Munka Ünnepe egy forró, párás vasárnapra esett. Lake-ék aznap bibliaiskolai kiránduláson vettek részt, amelyről John teljesen kimerülten tért haza. Ledőlt hát pihenni, Florence pedig biztatta: maradjon csak otthon, ő majd egyedül elmegy este az istentiszteletre. Amikor hazatért, férjét szélütötten találta. Állapota a következő két hét alatt sem javult; többnyire nem is volt tudatánál. John G. Lake 1935 szeptember 16-án költözött az Úrhoz, hatvanöt évesen.

Az emlékére rendezett istentiszteleten sok-sok elismerő szóval méltatták. Az elhangzottakat leghívebben az alábbi kivonat foglalja össze, amely egy spokane-beli lakos méltató beszédéből származik, aki egyike volt annak a sok ezernek, akik Lake szolgálatain megtértek:

„Dr. Lake eljött hozzánk Spokane-be. Amikor ránk talált, bűneinkben voltunk. nyavalyákkal megverve. A szellemünk nyomorgott – kétségbeejtő helyzetben voltunk. Ő azonban Azt a Krisztust tárta a szemünk elé, Akiről itt a földön mi nem is álmodtunk. Azt gondoltuk: győzni csak a mennyben lehet. Dr. Lake mutatta meg nekünk, hogy a győzelem ideleln vár reánk.”²⁷

Amint e fejezet végéhez érkezünk, egy kihívást szeretnék hozzád intézni: élj a Krisztusban nyert megigazulás kijelentése szerint! A megigazulás *életstílus*, mely minden helyzetben győzelemre vezet. Bárcsak valóságosan fölfognánk Krisztusban elfoglalt helyünket – úgy, ahogy Lake megértette! Akkor minden nemzet Isten dicséretét zengené, és az a hatalom minden démoni uralmat szétmorzsolna!

*Bárcsak valóságosan
fölfognánk Krisztusban
elfoglalt helyünket – úgy,
ahogy Lake megértette!
Akkor minden nemzet Isten
dicséretét zengené!*

John G. Lake bebizonyította, hogy ez az életstílus megélhető, és aki követi, élvezni fogja! Ne elégedj hát meg semmi kevesebbel, mint amit Jézus Krisztusban Isten megadott neked! Engedd, hogy a Szent Szellem megmutassa neked mennyei pozíciódat – azután foglald el a helyedet, és fordítsd a népek szívét Istenhez!

HATODIK FEJEZET: JOHN G. LAKE

Hivatkozások

- 1 John G. Lake, *Adventures in God* (Tulsa: Harrison House, 1981), 30.
- 2 Wilford Reidt, *John G. Lake: A Man Without Compromise* (Tulsa: Harrison House, 1989), 13.
- 3 Lake, *Adventures in God* 73–74.
- 4 Reidt, *John G. Lake: A Man Without Compromise* 21.
- 5 Gordon Lindsay szerk., *John G. Lake: Apostle to Africa* (Dallas: Christ for the Nations, Inc., Reprinted 1979), 12–13, Lake, *Adventures in God* 77.
- 6 Lake, *Adventures in God* 78–80.
- 7 Id. mű, 35–36.
- 8 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 16.
- 9 Gordon Lindsay, szerk., *Astounding Diary of John G. Lake* (Dallas: Christ for the Nations, 1987), 13–14.
- 10 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 18–19.
- 11 Reidt, *John G. Lake: A Man Without Compromise*, 27.
- 12 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 20.
- 13 Lake, *Adventures in God*, 59–69.
- 14 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 25.
- 15 Gordon Lindsay szerk., *John G. Lake Sermons on Dominion Over Demons, Disease & Death* (Dallas: Christ for the Nations, Inc., 1949, Reprinted 1988), 108.
- 16 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 36.
- 17 Lake, *Adventures in God*, 106–107.
- 18 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 53.
- 19 Id. mű
- 20 Kenneth Copeland Publications, *John G. Lake: His Life, His Sermons, His Boldness of Faith*, (Forth Worth, TX: Kenneth Copeland Publications, 1994), 442.
- 21 Reidt, *John G. Lake: A Man Without Compromise*, 95.
- 22 Id. mű, 60.

A HIT EMBEREI

- 23 Kenneth Copeland Publications. *John G. Lake*, 443.
- 24 Id. mŭ, 432.
- 25 Id. mŭ, 27.
- 26 Lindsay, *New John G. Lake Sermons* (Dallas: Christ for the Nations, Inc., 1976), 19-20.
- 27 Lindsay, *John G. Lake: Apostle to Africa*, 9.